

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z odwołania **KWW (...)**

przy udziale: **Komisarza Wyborczego we W.**

o odwołanie w sprawie odrzucenia sprawozdania finansowego

na skutek zażalenia KWW (...)

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 6 września 2011 r., sygn. akt I Ns 189/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił wniosek pełnomocnika finansowego o przywrócenie terminu na złożenie apelacji od postanowienia tegoż Sądu z dnia 11 sierpnia 2011 r. i odrzucił apelację na to postanowienie.

W uzasadnieniu wskazał, że przywrócenie terminu nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu nie pociąga dla strony ujemnych skutków procesowych. Skoro zatem na postanowienie Sądu Okręgowego wydane w sprawie dotyczącej sprawozdania finansowego „nie przysługuje żaden środek prawny” to wniosek o przywrócenie terminu podlega odrzuceniu; odrzuceniu podlega także apelacja jako niedopuszczalna.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie wniósł pełnomocnik finansowy komitetu wyborczego wskazując, że nie został pouczony o środkach odwoławczych. Z uwagi na pośpiech sędziego i brak wnikliwości orzeczenie jest wadliwe, Sąd nie wykazał woli rozpoznania sprawy, wydane postanowienie zostało oparte na materiałach stanowiących dowolną interpretację ustawy ordynacja wyborcza do rad gmin, zaś postanowienie nie zawierało uzasadnienia, a w sprawie postanowienia w przedmiocie odwołania od odrzucenia sprawozdania finansowego i w niniejszej sprawie orzekł ten sam sędzia.

W piśmie procesowym z dnia 1 lutego 2012 r. zawierającym uzupełnienie do zażalenia skarżąca wskazuje na nieprawidłowość polegającą na tym, że Komisarz Wyborczy bierze udział zarówno w procesie kontroli sprawozdań finansowych jak i w sprawie prowadzonej na skutek odwołania. Dodatkowo skarżąca podnosi zarzuty związane z brakiem właściwego rozpoznania jej odwołania od decyzji Komisarza Wyborczego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie nie jest zasadne, zaś argumenty w nim podnoszone nie mają znaczenia dla niniejszej sprawy.

Jak to wskazał Sąd I Instancji zgodnie z treścią art. 84 a ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw stanowi, że w przypadku odrzucenia sprawozdania finansowego komitetu wyborczego przez komisarza wyborczego pełnomocnik finansowy ma prawo, w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia o odrzuceniu sprawozdania, wnieść do sądu okręgowego odwołanie od postanowienia. Rozpoznanie odwołania przez sąd okręgowy następuje w postępowaniu nieprocesowym w terminie miesiąca od dnia doręczenia odwołania. Od orzeczenia sądu okręgowego nie przysługuje środek prawny.

Treść tego przepisu jest jasna i nie powinna budzić wątpliwości u skarżącej.

W realiach niniejszej sprawy, skarżąca jako pełnomocnik finansowy KWW (...) wniosła skutecznie odwołanie od postanowienia Komisarza Wyborczego z dnia 20 maja 2011 r., którym odrzucono sprawozdanie wyborcze wskazanego wyżej komitetu wyborczego.

Sąd Okręgowy właściwy do rozpoznania tej sprawy odwołanie oddalił w dniu 11 sierpnia 2011 r. Zgodnie zatem z wyżej wskazanym przepisem od jego orzeczenia nie przysługuje już żaden środek prawny. Orzeczenie to z woli ustawodawcy nie podlega kontroli instancyjnej. Słusznie zatem Sąd I Instancji powołując przepis art. 168 § 2 k.p.c. wskazuje, że wniosek o przywrócenie terminu jest niedopuszczalny, gdyż uchybienie terminu nie rodziło dla skarżącej ujemnych skutków prawnych. Bez znaczenia jest bowiem czy podjęła czynności procesowe terminowo czy nie, skoro żaden termin biegu nie rozpoczyna. Słusznie w konsekwencji środek zaskarżenia odrzucono jak niedopuszczalny.

Wskazać także należy, że Sąd I Instancji nie miał obowiązku pouczyć skarżącej o środkach odwoławczych, skoro nie przysługują na jego rozstrzygnięcie.

Co do zarzutów dotyczących prawidłowości orzeczenia z dnia 11 sierpnia 2011 r. to z przyczyn wyżej wskazanych nie podlegają kontroli instancyjnej.

Mając zatem na rozważeniu powyższe, jak i treść art. 397 § 2 k.p.c. i art. 385 k.p.c. orzeczono jak wyżej.

(...)

(...)

mw